

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **L. F.**, narozena X,
bytem X,
zastoupena JUDr. Radkem Bechyně, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, Odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2019, č. j. KUUK/149505/2019/DS,
JID: 178160/2019/KUUK/FD,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, Odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 6. 11. 2019, č. j. KUUK/149505/2019/DS, JID: 178160/2019/KUUK/FD, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kadaň, Odboru dopravy, (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 6. 12. 2018, zn. OD-74934/2018/Ber. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl námitky žalobkyně jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 31. 8. 2018 v registru řidičů.

Žaloba

2. Žalobkyně uvedla v žalobě, že žalovaný nerefletoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky, když žalovaný nepřihlédl k rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, jež žalobkyně přiložila k odvolání. Z uvedeného rozhodnutí dle žalobkyně plyne, že běžnou praxí odvolacího správního orgánu v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče je i posouzení jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro záznam bodů. Na podporu svého závěru, že jde o ustálenou praxi, žalobkyně dále poukázala i na další rozhodnutí jmenovaného krajského úřadu a též na rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3. Dle názoru žalobkyně by se zásada legitimního očekávání měla uplatnit nejen v rámci jednoho správního orgánu, ale též na úrovni rozhodování krajských úřadů, a to tak, že by i zde měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Není proto dle jejího názoru správné, aby totožný správní orgán, pouze s jinou místní působností, rozhodoval a postupoval odlišně, neboť tím by byla dotčena rovnost účastníků před zákonem. Dále žalobkyně uvedla, že oznámení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáváno s rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Přestože je blokové řízení specifickým druhem řízení, nelze dle žalobkyně pominout nedostatky v podobě nedodržení požadavků, které zákon na rozhodnutí v blokovém řízení klade. Pro ilustraci žalobkyně poukázala na rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, č. bloku G 1498901, a série GF/2013, číslo bloku F 0832677, která nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu podmínku dostatečné individualizace skutku. Naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, č. bloku C 1404971, je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Z rozhodnutí by dle žalobkyně měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, mělo by být zřejmé, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost svým jednáním porušil. Argumentace, že přestupce dal svým podpisem souhlas s tímto druhem projednání a se správností daného rozhodnutí, je dle žalobkyně chybná. Dle žalobkyně není možné, aby za správnost rozhodnutí správního orgánu odpovídal přestupce, stejně tak po něm nelze požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat jeho nápravu.
3. Žalobkyně dále v žalobě obecně uvedla, že podklad není způsobilý pro zápis bodů zejména v případech, kdy není z vydaného rozhodnutí zřejmé, že přestupce porušil danou povinnost, například pokud v případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není z popisu přestupku zřejmé, že přestupce svou povinnost porušil. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

za jízdy a jako řidič motorového vozidla. O nezpůsobilý podklad se dle žalobkyně jedná i tehdy, pokud z rozhodnutí není zřejmé, kde mělo ke spáchání přestupku dojít, a není tak možné vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci. Údaje v rozhodnutí by rovněž měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí bylo přezkoumatelné. Pokud tomu tak není, nelze dle názoru žalobkyně na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče.

4. Pokutovým blokům ze dne 5. 9. 2017 a 31. 8. 2018 žalobkyně konkrétně vytkla, že v nich není přesně zjištěna osoba přestupce, neboť údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsaný požadované údaje, například rodné číslo a datum narození. Nedostačující je dle popisu rovněž ověření totožnosti. Dále v nich není přesně a přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. Jednoznačně stanoveno není ani místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce i název ulice, kde mělo k přestupku dojít, není uveden úplně, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce. Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. To platí i pro právní kvalifikaci této povinnosti, zapsanou ve zkratkovitém zápisu, kdy z tohoto není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, když ze zápisu sice vyplývá porušení určitého ustanovení zákona, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd. To samé neuvedení celé právní normy je namítáno i u právní kvalifikace přestupku, kdy tento údaj je kromě toho také částečně nečitelný. V pokutových blocích není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně, či z nedbalosti. Není z nich zcela zřetelná výše uložené sankce. Jednoznačně není zaznamenáno ani místo, kde byla napadená rozhodnutí vydána. Není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
5. Žalobkyně uzavřela, že přestupky nejsou v pokutových blocích jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny, pokutové bloky tak nejsou způsobilé být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, přičemž navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Popsal, že správní orgán prvního stupně a následně i žalovaný při svém rozhodování vycházeli nejen z oznámení o přestupcích, ale i z pokutových bloků a dále z trestního příkazu Okresního soudu v Chomutově ze dne 24. 9. 2013, č. j. 29 T 195/2013-81, přičemž shledali obě rozhodnutí o přestupcích i rozhodnutí soudu o trestném činu být způsobilými pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Napadené rozhodnutí podle žalovaného nijak nevybočuje z ustálené právní praxe, popsána v něm je i judikatura, ze které žalovaný vycházel. Ke každému sporovanému pokutovému bloku i rozhodnutí soudu se žalovaný vyjádřil a uzavřel, že všechny podklady pro záznam bodů v registru řidičů, tj. oznámení, pokutové bloky a rozhodnutí soudu, byly způsobilé pro záznam bodů, přičemž počet připsaných bodů odpovídal příloze k zákonu o silničním provozu.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaný písemně sdělili k výzvě soudu, že souhlasí s rozhodnutím věci bez jednání.
8. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobkyně spatřovala v tom, že žalovaný nerefletoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. V této souvislosti žalobkyně poukazovala na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014 (a další podobná výše uvedená rozhodnutí), ze kterého je podle žalobkyně zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a označil je za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Poukázala i na rozhodnutí Městského úřadu Písek, který rozhodoval obdobně. Soud prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky. Soud zjistil, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí výslovně nezabýval zmiňovanými rozhodnutími jiných správních orgánů, avšak žalovaný své rozhodnutí opřel o zákonnou úpravu a judikaturu Nejvyššího správního soudu. Ostatně sama žalobkyně na straně 3 svého odvolání pouze obecně uvedla, že *„za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka byly mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje, kdy tyto v obdobných věcech rozhodovaly v odvolacích řízeních a reálně se zabývaly otázkou způsobilosti jednotlivých rozhodnutí pro záznam do bodového hodnocení účastníka.“* Soud shledal, že žalobkyně v odvolání nespecifikovala rozhodnutí jiných správních orgánů číslem jednacím a datem vydání a ani žádná taková rozhodnutí ke svému odvolání nepřiložila, žalovaný se tedy objektivně vzato ani neměl k čemu vyjádřit. Přesto žalovaný k uvedené nekonkrétní odvolací námitce v napadeném rozhodnutí na straně 8 uvedl, že správní orgány jsou vázány při svém rozhodování především zákony a jinými právními předpisy, případně soudní judikaturou a že v žádném případě nepřísluší správnímu orgánu opírat své rozhodnutí o rozhodnutí jiných krajských úřadů, neboť každý případ má svá specifika, která je nutno brát na zřetel. Soud dále shledal, že žalobkyně v odvolání nenavrhla provedení jakýchkoli důkazů, ani žádné důkazní prostředky k odvolání nepřipojila. Námitka žalobkyně, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky, je tudíž nedůvodná. Absence reakce žalovaného na

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozhodnutí jiných správních orgánů je za popsané situace zcela pochopitelná, a proto nemůže činit žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.

11. Žalovaný dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí na stranách 6 a 7 popsal průběh prvostupňového řízení o námitkách, zabýval se rozdíly mezi řízením o námitkách a řízením o přestupcích, kdy konstatoval, že v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, přičemž samotnou zákonnost rozhodnutí o přestupku v řízení o záznamu bodů přezkoumávat nelze. Žalovaný dále uvedl, že se zaměřil ve shodě se správním orgánem prvního stupně na otázku, zda bylo o spáchání přestupku, případně trestného činu, rozhodnuto a zda existuje podklad, z něhož přesvědčivě vyplývá dostatečná specifikace skutku, jeho právní kvalifikace a sankce. Žalovaný konstatoval, že s ohledem na platnou právní úpravu a citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu neshledal, že by některé z rozhodnutí, za něž byly žalobkyni zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by je činily podkladem pro provedení záznamů nezpůsobilým.
12. Soud shledal, že žalovaný se dále v napadeném rozhodnutí podrobně zabýval výše zmíněným trestním příkazem soudu i jednotlivými pokutovými bloky a jejich náležitostmi. S přihlédnutím k odůvodnění napadeného rozhodnutí zčásti reprodukovánému výše je dle názoru soudu zcela zřejmé, že se žalovaný vypořádal řádně se všemi odvolacími námitkami včetně námitek zpochybňujících způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Soud proto považuje napadené rozhodnutí za přezkoumatelné a námitky žalobkyně stran nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí za nedůvodné.
13. Soud dále konstatuje, že žalobkyně dosáhla 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče na základě výše zmiňovaného trestního příkazu Okresního soudu v Chomutově ze dne 24. 9. 2013, č. j. 29 T 195/2013-81, a dále na základě dvou rozhodnutí o přestupcích (pokutových bloků ze dne 5. 9. 2017 a 31. 8. 2018). V odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalobkyně brojila pouze proti záznamu bodů dle obou pokutových bloků, avšak žalobkyně v odvolání ani následně v žalobě nezpochybňovala záznam 7 bodů v registru řidičů dle výše zmiňovaného pravomocného trestního příkazu (způsobení dopravní nehody porušením povinnosti řidiče, při které došlo k těžké újmě na zdraví jiné osoby). Žalovaný se uvedeným trestním příkazem zabýval v napadeném rozhodnutí, přestože konkrétní odvolací námitka ve vztahu k zmiňovanému trestnímu příkazu nebyla uplatněna. Jelikož v žalobě nebyla uplatněna konkrétní žalobní námitka vztahující se k záznamu 7 bodů dle zmiňovaného trestního příkazu, nepovažoval soud za potřebné zabývat se podrobněji předmětným záznamem 7 bodů. Soud se proto v další části odůvodnění tohoto rozsudku soustředil na žalobní námitky týkající se obou pokutových bloků.
14. Dle soudu je mezi účastníky sporný zejména rozsah přezkumu, který má učinit správní orgán rozhodující o námitkách proti záznamu bodů ve vztahu k pokutovým blokům coby pravomocným rozhodnutím jiného správního orgánu. Ze skutečnosti, že pokutový blok je rozhodnutím, vyplývá, že musí splňovat určité náležitosti, jež jsou pro rozhodnutí typické. Jestliže některé z těchto náležitostí chybí, může to v hraničních případech vést až k vyslovení nicotnosti takového správního aktu. Míra přezkumu nicméně podle soudu vyplývá z charakteru řízení o zápisu bodů do registru řidičů.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

15. Soud připomíná, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin, a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
16. Z výše uvedeného popisu současně vyplývá zásadní rozdíl mezi řízením o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a řízením o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají, přičemž na rozdílnost obou řízení zcela správně upozornil žalovaný v napadeném rozhodnutí. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí o přestupku a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.
17. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, kdy se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46). Správní orgány si proto v rámci přezkumu záznamu bodů v registru řidičů ve sporných případech musí vyžádat pokutové bloky a z nich zjistit, zda oznámení plně odpovídá skutečnostem uvedeným v pokutovém bloku. Pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, přitom platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) stát usnesením vydaným *ex officio* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
18. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný při vypořádání odvolacích námitek způsobilostí pokutových bloků, které byly podkladem pro záznam bodů, ve výše naznačeném rozsahu zabýval, když uvedl, že správním orgánem byly opatřeny řádně vyplněné pokutové bloky, které byly s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení porovnány a byla posouzena nejen správnost a oprávněnost zápisu, ale také skutečnost, zda existují relevantní podklady, tedy správní rozhodnutí, na základě kterých bylo možné provést zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný na stranách 4 a 5 napadeného rozhodnutí zkoumal obsah obou pokutových bloků, přičemž konstatoval, že pokutové bloky obsahují všechny údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, jeho kvalifikaci podle konkrétního ustanovení zákona a údaj o tom, jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Současně poznamenal, že údaje zaznamenané na obou vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Na základě těchto skutečností žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyni byly za uvedená přestupková jednání body zaznamenány správně, a že tedy ke dni 31. 8. 2018 dosáhla počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud proto uzavírá, že žalovaný provedl přezkum pokutových bloků v rozsahu, který vyžadovalo námitkové řízení, a též v rozsahu, který mu právní předpisy umožňovaly. Námitka žalobkyně, že se žalovaný uvedenými podklady nezabýval, proto není důvodná.
19. Dále se soud zabýval námitkou, že oba dotčené pokutové bloky, tj. pokutové bloky ze dne 5. 9. 2017 a 31. 8. 2018 jsou nezpůsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť nesplňují zákonné náležitosti. Uvedeným pokutovým blokům žalobkyně shodně vytýkala, že nebyla přesně zjištěna osoba přestupce, doba a místo spáchání přestupku, právní kvalifikace přestupkového jednání je uvedena zkratkovitě, není zřetelná výše uvedené sankce, není jednoznačně zaznamenáno místo, kde byl pokutový blok vydán, není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, a že není zřetelný podpis účastníka.
20. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, konstatoval, že *„blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsání, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.“* Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: *„S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo*
- Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

21. Obsahové náležitosti příkazových bloků vydaných za účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky stanovuje § 92 odst. 2 citovaného zákona, dle něhož se v příkazovém bloku uvede

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, a název právnické osoby,
- b) datum narození obviněného nebo identifikační číslo osoby, pokud je obviněným právnická nebo podnikající fyzická osoba, bylo-li jim přiděleno,
- c) adresa místa trvalého pobytu obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, popřípadě adresa místa hlášeného pobytu cizince, má-li hlášený pobyt na území České republiky, nebo adresa sídla obviněného, je-li právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, nebo adresa místa, kde se nachází jeho nemovitý majetek, nebo adresa místa, kde vykonává svoji činnost v případě, že na území České republiky nemá sídlo nebo je nelze zjistit a má na území České republiky nemovitý majetek nebo zde vykonává svoji činnost,
- d) podpis obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou,
- e) popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání nebo v případě záruky za splnění povinnosti popis skutkových zjištění,
- f) právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána,
- g) výše uložené pokuty nebo záruky za splnění povinnosti,
- h) označení správního orgánu,
- i) jméno a příjmení, funkce nebo služební číslo nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby,
- j) podpis oprávněné úřední osoby,
- k) datum a místo vydání příkazového bloku a
- l) poučení, že podpisem obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, se příkazový blok stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

22. Soud prostudoval oba rozporované pokutové bloky, které jsou součástí správního spisu, přičemž zjistil, že pokutovým blokem ze dne 5. 9. 2017, série BB/2017, č. B 0091769, byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „Dne 5. 9. 2017, čas 13:41, silnice č. 8 směr Dubí – Cínovec. Měření rychlosti v katastru obce Dubí – přechodná úprava 50 km/h. Rychlost stanovená/naměřená/tolerance – 50/64/61 km/h, § 18/3 zák. č. 361/2000 Sb., RZ X, typ Škoda, barva bílá“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i podpis žalobkyně. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobkyně byla dne 5. 9. 2017 pokutována za to, že jako řidič motorového vozidla překročila nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou dopravní značkou mimo obec, a to o více než 10 km/h a méně než 30 km/h. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu.
23. Blokem na pokutu ze dne 31. 8. 2018, série AB/2017, č. B 0788431, byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „Dne 31. 8. 2018, 9:01 h., sil. I/13, Varvažov, u čp. 96, směr DC, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., R 50/89/86, RZ X“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i podpis žalobkyně. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobkyně byla dne 31. 8. 2018 pokutována za to, že jako řidič motorového vozidla překročila nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zákonem v obci, a to o 20 km/h a více, avšak o méně než 40 km/h. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu.
24. K námitce ohledně nezjištění osoby přestupce soud uvádí, že na obou pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobkyně), její datum narození a adresa místa jejího pobytu. Ověření totožnosti je uvedeno na obou pokutových blocích dle občanského průkazu (na pokutovém bloku ze dne 5. 9. 2017 navíc i dle řidičského průkazu). Žalobkyně podpisem pokutového bloku dala jednoznačně najevo, že údaje o její osobě tam uvedené odpovídají skutečnosti. Soud proto nepřisvědčil námitce žalobkyně, že v kolonkách 1 až 4 všech pokutových bloků není přesně zjištěna osoba přestupce, ani tomu, že údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje jako například rodné číslo a datum narození. Dle názoru soudu pokutové bloky zcela jasně označují všechny nezbytné údaje o žalobkyni a její totožnost byla řádně ověřena.
25. Žalobkyně shodně k uvedeným pokutovým blokům namítala, že nebyla přesně zjištěna doba a místo spáchání přestupku. Soud však shledal, že na předmětných pokutových blocích je vždy uvedeno datum, čas i místo spáchání přestupku. Žalobkyně také shodně namítala, že název obce je uveden zkratkovitě. K tomuto soud uvádí, že v případě ani jednoho z předmětných pokutových bloků není název obce uveden žádnou zkratkou. Tato námitka tak není důvodná.
26. K předmětným pokutovým blokům soud konstatuje, že formulace v nich obsažené týkající se popisu přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace nejsou nesrozumitelné a lze z nich vyčíst, jakého konkrétního přestupku se žalobkyně dopustila. Byť se evidentně jedná o zkratkovité formulace, není nikterak obtížné dovodit, jakých porušení právních povinností se žalobkyně při provozu na pozemních komunikacích dopustila a jak byla tato porušení kvalifikována. S ohledem na výše uvedené proto soud dospěl k názoru, že specifikace přestupků v obou pokutových blocích splňuje požadavek dostatečné

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobkyně dopustila a kdy a kde se to stalo.

27. K námitce nezřetelnosti výše uložené sankce soud uvádí, že v obou předmětných pokutových blocích je výše sankce uvedena číslem i slovy, a to vždy zcela zřetelně, tato námitka tedy není důvodná.
28. Důvodnou soud neshledal ani námitku směřující proti údajnému nejednoznačnému záznamu místa, kde byly napadené pokutové bloky vydány s tím, že vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Na dotčených pokutových blocích je uvedeno místo, kde byly sepsány, jsou opatřeny otiskem razítka Policie České republiky, resp. města Dubí, dále je uvedeno jméno, příjmení a podpis oprávněné úřední osoby, její služební číslo, datum vyhotovení pokutového bloku a všechny tam uvedené údaje jsou opatřeny podpisem žalobkyně, která tímto zároveň souhlasila s projednáním přestupku v blokovém řízení a stvrdila převzetí příslušného dokladu. Ostatně žalobkyně ani nenamítala, že by se o její podpis nejednalo.
29. Namítala-li žalobkyně v souvislosti s podpisem pokutových bloků, že není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práv, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, upozornit na případnou nesprávnost a žádat její nápravu, soud poznamenává, že podpisem pokutového bloku žalobkyně skutečně vyjádřila souhlas s údaji uvedenými v pokutovém bloku. Pokud žalobkyně podepsala něco, čemu nerozuměla, nebo pokud si žalobkyně údaje nezkontrolovala a neuplatnila námitky proti zápisu na místě, jde to pouze k její tíži. Tento názor koresponduje se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, podle kterého *„udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nepochybně, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřislouží přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna.“* S těmito závěry se zdejší soud plně ztotožňuje a uzavírá, že ani námitky zpochybňující podpis jako projev souhlasu s obsahem pokutového bloku nejsou důvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

30. K námitce žalobkyně zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a správní orgány nelze nutit k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostal, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdila žalobkyně, a nedošlo ani k porušení zásady legitimního očekávání.
31. Soud uzavírá, že záznam bodů žalobkyně v registru řidičů byl proveden v souladu s příslušnými právními předpisy na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích a trestném činu žalobkyně, přičemž všechna tři rozhodnutí jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů.
32. Žalobu vyhodnotil soud v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ústí nad Labem 1. února 2022

12

16 A 64/2019

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)